

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 088548 19 Rev
Brčko, 03.06.2019. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.V., Z.V. i J.V. zastupane po staratelju R.V., svi iz ... i svi zastupani po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, protiv tužene Ž. RS d.d. D., zastupane po zakonskom zastupniku v.d. generalnog direktora D.S., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 088548 18 GŽ 2 od 20.12.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 03.06.2019. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Revizija tužene Ž. RS d.d. D. ODBACUJE SE KAO NEDOPUŠTENA.

Zahtjev tužitelja M.V., Z.V. i J.V. za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju SE ODBIJA.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 088548 17 P 2 od 30.01.2018. godine, odlučeno je na slijedeći način:

„DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca, te se ODBIJA u dijelu koji glasi: „Obavezuje se tužena Ž. RS ad D. da tužiocima M.V., Z.V. i J.V. svi djeca J. svi iz B. ... na ime troškova sahrane, podušja i daća te podizanja nadgrobnog spomenika umrlom ocu J.V.1 sinu M. isplate iznos od 5.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa sve do konačne isplate a sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja“, kao NEOSNOVAN.

OBAVEZUJE SE tužena Ž. RS a.d D. da tužiocima M.V., Z.V. i J.V., svi djeca J. svi iz B. ..., na ime otpremnine zbog prestanka radnog odnosa njihovog umrlog oca J.V.1, sina M., isplate iznos od 3.510,45 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa sve do konačne isplate, a sve u

roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE tužena Ž. RS a.d. D. da tužiocima M.V., Z.V. i J.V., svi djeca J. svi iz B. ..., na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog smrti oca J.V.1 sina M. isplate iznos od po 10.000,00 KM svakom, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa sve do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE tužena Ž. RS a.d. D. da mlđb. tužiocu J.V. kćeri J. iz B. ... na ime naknade štete zbog gubitka izdržavanja od strane umrlog ocu J.V.1, sina M., plaća novčanu rentu u iznosu od 7,43 KM mjesečno od 1 do 5 u mjesecu za taj mjesec počev od 25.12.2014. godine, pa sve dok za to postoje zakonski uslovi ili do druge odluke suda, sa zakonskom zateznom kamatom na dospjele a neisplaćene iznose novčane rente od 5 dana u mjesecu za taj mjesec pa sve do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužitelji se sa odbijaju sa viškom postavljenog tužbenog zahtjeva, kao neosnovanim.

Tuženi je dužan nadoknaditi tužiteljima troškove parničnog postupka u iznosu od 1098,70 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja.“

Tužena je izjavila žalbu protiv prvostepene presude, a Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je presudom, broj 96 o P 088548 18 Gž 2 od 20.12.2018. godine, odlučio na slijedeći način:

„Žalba tuženog Ž. RS a.d. D. izjavljena protiv dijela presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 088548 17 P 2 od 30.01.2018. godine sadržanog u stavu III izreke, kojim je obvezan tužiteljima M.V., Z.V. i J.V. na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog smrti oca J.V.1 isplatiti iznos od po 10.000,00 KM (desethiljadakonvertibilnih maraka) se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 96 o P 088548 17 P 2 od 30.01.2018. godine u tom dijelu (stav III izreke) POTVRĐUJE.

Žalba tuženog Ž. RS a.d. D. izjavljena protiv dijela presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 088548 17 P 2 od 30.01.2018. godine sadržanog u stavu II, stavu IV i stavu VI izreke se UVAŽAVA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 96 o P 088548 17 P 2 od 30.01.2018. godine u tom dijelu (stav II, stav IV i stavu V izreke) PREINAČAVA kako slijedi:

ODBIJAJU se kao neosnovani tužbeni zahtjev tužitelja M.V., Z.V. i J.V. kojim su tražili da im tuženi Ž. RS a.d. D. na ime otpremnine zbog prestanka radnog odnosa njihovog umrlog oca J.V.1 isplati novčani iznos od 3.510,45 KM (trihiljadepetstotinašestkonvertibilnihmarakai45/10) sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do konačne isplate i tužbeni zahtjev tužiteljice J.V. kojim je tražila da joj tuženi Ž. RS a.d. D. na ime naknade štete zbog gubitka izdržavanja od strane umrlog oca J.V.1 plaća novčanu rentu u iznosu od 7,43 KM (sedam konvertibilnihmarakai43/100) mjesečno od prvog do petog u mjesecu za taj mjesec počev od 25.12.2014. godine, pa sve dok za to postoje zakonski uslovi ili do druge odluke suda, sa zakonskom zateznom kamatom na dospelje a neisplaćene iznose novčane rente od 5 dana u mjesecu za taj mjesec pa sve do konačne isplate.

OBVEZUJE se tuženi Ž. RS a.d. D. da tužiteljima M.V., Z.V. i J.V. iz B., umjesto iznosa od 2.737,36 KM (dvijehiljadesedamstotinatridesetsedam konvertibilnihmarakai36/100) naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.681,50 KM (jednahiljadašeststotinaosamdesetjedankonvertibilnihmarakai50/100), u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv drugostepene presude tužena je izjavila reviziju „u dijelu kojim se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja“ pozivanjem na odredbu člana 359 stav 3 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i predlaže „da shodno navodima revizije revizijsko vijeće Apelacionog suda reviziju tužene uvaži i pobijanu presudu preinači tako što će usvojeni tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan“.

U odgovoru na reviziju tužene tužitelji su naveli da je tužena reviziju izjavila po odredbama Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koji je stupio na snagu 2018. godine i da razlog zašto je revizija izjavljena predstavlja „mješavinu razloga za izjavljivanje izuzetne revizije po tom zakonu i Zakonu o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) i kako ti i takvi razlozi ne postoje smatraju da Apelacioni sud reviziju ne treba dopustiti“.

Kako je sadržaj obrazloženja revizije dijelom istovjetan sadržaju obrazloženja žalbe izjavljene protiv prvostepene presude „a što je već bilo predmet preispitivanja od strane Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ i kod toga da tužena u reviziji nije navela predmete u kojima je Apelacioni sud postupio drugačije u istoj situaciji (postojanje različitih presuda nije potkrijepljeno), te kod toga da navodima revizije nije formulirano pravno pitanje koje je važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni predlažu revizijskom vijeću „da predmetnu reviziju odbije kao nedopuštenu te potvrdi drugostepenu presudu“ i

da se tužena obaveže na naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, u iznosu od 560,00 KM.

Ocjenjujući postojanje pretpostavki za odlučivanje o osnovanosti revizije koju je protiv drugostepene presude izjavila tužena, odnosno ocjenjujući dopuštenost revizije tužene u smislu člana 346 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) revizijsko vijeće je našlo (ocijenilo) da revizija tužene nije dopuštena, iz slijedećih razloga:

Naime, u ovom sporu saglasno članovima 458 i 459 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18) koji je stupio na snagu 06.07.2018. godine, postupak valja provesti prema odredbama Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) a kod činjenice da su tužitelji tužbu protiv tužene („radi naknade štete i isplate otpremnine“) podnijeli 04.05.2015. godine i činjenice da je presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 088548 15 P od 21.09.2016. godine (kojom je odlučeno o tužbenom zahtjevu tužitelja) ukinuta rješenjem Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 088548 17 GŽ od 08.08.2017. godine.

To dalje znači da je tužena reviziju u ovom sporu mogla izjaviti saglasno članu 346 navedenog Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prema kom članu je revizija vanredni pravni lijek koji se može izjaviti protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu s tim što je u svim sporovima propisano ograničenje revizije imovinskim cenzusom, tako da revizija nije dopuštena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM (stav 2 člana 346). Stavom 3 istog člana data je mogućnost izjavljivanja vanredne revizije pa ovaj stav propisuje „da izuzetno Apelacioni sud može dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima“.

Dakle, da bi revizijsko vijeće dopustilo reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, u slučaju kada vrijednost pobijanog dijela presude ne prelazi iznos od 30.000,00 KM (kao u ovom slučaju), revident u reviziji treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg je podnio reviziju, a predmet spora mora biti takav da može imati uticaja na kreiranje sudske prakse i na usvajanje određenog pravnog shvatanja, koje je od značaja za jedinstvenu primjenu prava.

Tužena je u uvodu revizije navela da izjavljuje vanrednu reviziju zbog toga što odluka u ovom sporu zavisi od rješenja materijalno pravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i zbog toga što pobijana presuda nije podudarna dosadašnjoj praksi i ranijim odlukama sudova, gdje su tužbeni zahtjevi identični i proizilaze

iz istog događaja („činjenični i pravni osnov identičan a presude različite“) a u obrazloženju revizije navodi da je drugostepeni sud počinio povredu člana 8 Zakona o parničnom postupku jer je selektivno cijenio dokaze i za svoje gledište iznio je neuvjerljive i proizvoljne zaključke pri utvrđivanju odlučnih činjenica i kod tumačenja zakonskih propisa i nadalje tužena u obrazloženju revizije vrši ocjenu dokaza provedenih u postupku pa zaključuje „da do smrti prednika tužitelja nije došlo nedozvoljenim ponašanjem tužene već nepažnjom prednika koji je bio u alkoholisanom stanju, usljed čega nije mogao upravljati svojim postupcima, što je dovelo do tragičnog događaja“.

Po ocjeni revizijskog vijeća tužena navodima revizije nije naznačila pravno pitanje koje je od značaja za jedinstvenu primjenu prava, odnosno nije ukazala da je nastupio ni jedan izvanredni slučaj za dopuštenost revizije kakav ima u vidu član 346 stav 3 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (tužena nije predočila dokaz revizijskom vijeću ni da postoje različiti pravni stavovi u sudskoj praksi odnosno u odlukama sudova Distrikta zbog različitog tumačenja određene zakonske odredbe, a da revizijski sud do sada nije izrazio svoj pravni stav u tumačenju te odredbe), nego je svoju ocjenu dokaza suprotstavila sudskoj ocjeni čime ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje a zbog kog razloga se revizija ne može izjaviti.

Kod ovakvog stanja stvari: da vrijednost pobijanog dijela drugostepene presude ne prelazi propisani cenzus od 30.000,00 KM (tužena pobija drugostepenu presudu u dijelu kojim je potvrđena prvostepena presuda u pogledu odluke kojom je tužena obavezana da tužiteljima M.V., Z.V. i J.V. isplati svakom po 10.000,00 KM na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog smrti oca J.V.1) i kod toga da tužena u reviziji nije određeno naznačila pravno pitanje od značaja za jedinstvenu primjenu prava revizijsko vijeće je ocijenilo da nisu ispunjeni uslovi za dopuštenost revizije tužene ni prema stavu 3 člana 346 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pa je reviziju odbacilo kao nedopuštenu, primjenom odredbe člana 356 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prema kojoj je ocjena dopuštenosti revizije ovlaštenje i dužnost revizijskog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Primjenom člana 130 stav 1 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine revizijsko vijeće je odlučilo o zahtjevu tužitelja za naknadu troška sastava odgovora na reviziju a zahtjev je odbilo jer našlo da odgovor na reviziju, po svom sadržaju, nije bio potreban radi ostvarenja i zaštite prava tužitelja u ovom sporu.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović